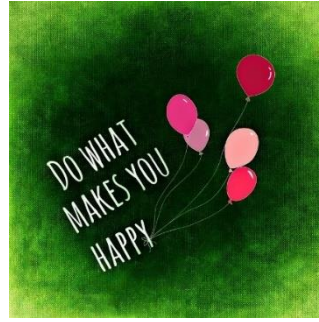

Por Öewersauer-St Pirmin

5. Faaschtensonndeg – Gottesdéngscht

(Dësen Gottesdéngscht kënt dir och iwwer Email kréien! Mir schécken ausserdem all Dag e Gedanke fir den Dag! Schreift dofir einfach eng Email un: mwehles@pt.lu mam Vermierk: Gedanke fir den Dag)

- Sicht iech eng Plaz am Haus wou der iech gudd spiert: an der Stuff, beim Kichendësch, är Lieblingsplaz am Gaart (wann d'Wieder et zouléisst 😊).
- Als Zeechen vu Verbonnenheet mat deenen aneren aus der Gemeinschaft fänke mer eng Käerz un.
- Dir kënt är Plaz vum Gebiet och préparéieren: mat engem Dëschelduch, e puer Blummen (d'Narzissen bléien nach ëmmer wonnerschéin), eng Bibel an d'Mëtt leeën, e Rousekranz, asw...
- Wann dir zu méi Leit sidd kënt der iech och déi eenzel Texter vum Gottesdéngscht opdeelen.
- Wann dir eppes sängen wëllt, leet iech e Gesangbuch prett. Wann der net sängen kënt: ass net schlëmm. De leschten Sonndeg hunn déi aner iech schonns missen nolauschteren. Si gewinnen sech lues a lues drun 😊... D'Lidder sinn nëmmen eng Propose. Dir kënt och méi traditionell Faaschtelidder sängen. Dir kënt den Text vum Lidd och einfach liesen.

Dir huet verschidde Méiglechkeeten fir iwwer d'Evangelium vum Sonndeg nozedenken. Sou entsteet är ganz perséinlech Priedegt. Haut proposéieren ech iech niewent der Priedegt e Schreiwgespréich. Dofir braucht dir een DIN-A4 Blat mat Stëfter fir ze schreiwen. Wann dir eleng sidd geet e klengt Blat duer mat engem Stëft. Leet d'Blat virun iech oder an d'Mëtt vum Dësch.

Mir fänken eist Gebiet u mam Zeechen vum Kräiz

Am Numm vum Papp, vum Jong a vum hellege Geescht. Amen.

Lidd als Astëmmung: z.B. Unser Leben sei ein Fest - Laudate Dominum 579

E kuerze Moment vu Besënnung

Härgott ech (mir) weess(en) du bass lo bei mir (an eiser Mëtt). Bäi dech däerf ech kommen mat mengem Liewen. Mat all deem wat mech an dësem Moment beschäftegt. Ech weess mech och verbonnen mat all deenen aneren aus eiser Gemeinschaft. (*Stell dir eenzel Leit viir déi ëmmer mat dir zesummen an der Mass sinn. Oder zielt an der Famill eenzel Nimm vun Leit op déi iech an de Sënn kommen*). Villäicht wëllt der och un e Mënsch denken, deem der an dësem Moment ganz besonnesch no sidd.

Ech/mir ginn ee Moment stëll a lauschteren a mech/eis eran...

Wéi geet et mir haut op dësem Sonndeg. Wat mécht mir Freed, wat mécht mir Angscht, wat fillen ech. Wéi war déi lescht Woch fir mech? (Stëllt, oder jiddereen däerf soen wéi et him geet.)

Kyrie-Gedanken:

- Här Jesus Christus, däi gutt Wuert mécht eis d'Aen op fir dat wat wierklech wichteg ass. Här erbaarm dech eiser.
- Här Jesus Christus, du begéins eis ëmmer erëm mat dengem Matgefill. Christus erbaarm dech eiser.
- Här Jesus Christus, du hues eis d'Liewen geschenkt mat allem wat eist Liewen räich a schéi mécht: Frëndschaft, Relatiounen a Mënschen déi eis no stinn. Här erbaarm dech eiser.

Et kann een d'Kyrie-Gedanken awer och duerch e Lidd ersetzen: Meine enge Grenzen – Laudate Dominum 123

Gebiet vum Dag

Herr, unser Gott.
Junge und alte Menschen,
einfache und kluge,
erfolgreiche und solche, die sich schwertun,
führst du als deine Gemeinde zusammen.
Gib jedem etwas von deinem guten, heiligen Geist,
damit wir dich, uns selbst
und einander besser verstehen
und vorankommen auf dem Weg,
auf den du uns miteinander gestellt hast.
Darum bitten wir durch Jesus Christus. - Amen.

**Lidd virum Evangelium: z.B. Menschen auf dem Weg – Laudate Dominum
381**

Evangelium vum Sonndeg (wéi ëmmer d'Kurzfassung... 😊)

Aus dem heiligen Evangelium nach Johannes.

In jener Zeit

sandten die Schwestern des Lazarus Jesus die Nachricht:

Herr, sieh: Der, den du liebst, er ist krank.

Als Jesus das hörte,

sagte er: Diese Krankheit führt nicht zum Tod,

sondern dient der Verherrlichung Gottes.

Durch sie soll der Sohn Gottes verherrlicht werden.

Jesus liebte aber Marta, ihre Schwester und Lazarus.

Als er hörte, dass Lazarus krank war,

blieb er noch zwei Tage an dem Ort, wo er sich aufhielt.

Danach sagte er zu den Jüngern:

Lasst uns wieder nach Judäa gehen.

Als Jesus ankam,

fand er Lazarus schon vier Tage im Grab liegen.

Als Marta hörte, dass Jesus komme,

ging sie ihm entgegen,

Maria aber blieb im Haus sitzen.

Marta sagte zu Jesus:

Herr, wärest du hier gewesen,

dann wäre mein Bruder nicht gestorben.

Aber auch jetzt weiß ich:

Alles, worum du Gott bittest,

wird Gott dir geben.

Jesus sagte zu ihr: Dein Bruder wird auferstehen.

Marta sagte zu ihm:

Ich weiß, dass er auferstehen wird

bei der Auferstehung am Jüngsten Tag.

Jesus sagte zu ihr:

Ich bin die Auferstehung und das Leben.

Wer an mich glaubt,

wird leben, auch wenn er stirbt,

und jeder, der lebt und an mich glaubt,

wird auf ewig nicht sterben.

Glaubst du das?

Marta sagte zu ihm:

Ja, Herr, ich glaube, dass du der Christus bist,

der Sohn Gottes, der in die Welt kommen soll.

Jesus war im Innersten erregt und erschüttert.

Er sagte: Wo habt ihr ihn bestattet?

Sie sagten zu ihm: Herr, komm und sieh!

Da weinte Jesus.

Die Juden sagten:

Seht, wie lieb er ihn hatte!

Einige aber sagten:

Wenn er dem Blinden die Augen geöffnet hat,
hätte er dann nicht auch verhindern können,
dass dieser hier starb?

Da wurde Jesus wiederum innerlich erregt
und er ging zum Grab.

Es war eine Höhle, die mit einem Stein verschlossen war.

Jesus sagte: Nehmt den Stein weg!

Marta, die Schwester des Verstorbenen,

sagte zu ihm: Herr, er riecht aber schon,
denn es ist bereits der vierte Tag.

Jesus sagte zu ihr:

Habe ich dir nicht gesagt:

Wenn du glaubst, wirst du die Herrlichkeit Gottes sehen?

Da nahmen sie den Stein weg.

Jesus aber erhob seine Augen

und sprach: Vater, ich danke dir, dass du mich erhört hast.

Ich wusste, dass du mich immer erhörst;

aber wegen der Menge, die um mich herumsteht,

habe ich es gesagt,

damit sie glauben,

dass du mich gesandt hast.

Nachdem er dies gesagt hatte,

rief er mit lauter Stimme: Lazarus, komm heraus!

Da kam der Verstorbene heraus;

seine Füße und Hände waren mit Binden umwickelt

und sein Gesicht war mit einem Schweiß Tuch verhüllt.

Jesus sagte zu ihnen:

Löst ihm die Binden

und lasst ihn weggehen!

Viele der Juden, die zu Maria gekommen waren

und gesehen hatten, was Jesus getan hatte,

kamen zum Glauben an ihn.

D'Evangelium méi einfach erzielt fir Kanner (Merci Claudine 😊):

De Jesus mécht säi Frënd Lazarus erëm lieweg.

De Jesus huet ee gudde Frënd, dee Lazarus heescht.

Hien huet 2 Schwësteren, d'Martha an d'Maria.

Di 3 wunnen zesummen an engem klengen Duerf.

Enges Daags gëtt de Lazarus schlëmm krank.

Hie läit um Stierwen. *(wann d'Kanner heizou eppes froen, kenn der äntweren, wann si näischt soen, wëllen si keng weider Erklärungen)*

D'Martha an d'Maria schécke Leit bei de Jesus, déi him solle soen:

- De Lazarus ass schwéier krank. Hie läit am Stierwen.
- Dem Lazarus seng Krankheet weist iech, datt den Herrgott ka Grousses maachen, seet dorop de Jesus.

Zwee Deeg méi spéit, seet de Jesus zu senge Frënn:

- Elo gi mir de Lazarus besichen. Hie schléift.

Ech well hie wakereg maachen.

D'Frënn soen:

- Nee, Jesus. Du solls de Lazarus schlofe loossen. Schlofen ass gutt. Vum Schlofe gëtt de Lazarus erëm gesond.
- Ech mengen net d'Schlofen am Bett, seet de Jesus. Ech mengen domat datt de Lazarus gestuerwen ass.

De Jesus a seng Frënn ginn an dat Duerf, wou de Lazarus gewunnt huet.

Hie war scho 4 Deeg dout.

Hie war scho begruewen.

D'Maria an d'Martha hu gekrasch.

D'Martha seet zum Jesus:

- Du bass ze spéit komm. Du kanns de Lazarus nimméi gesond maachen. Hien ass gestuerwen.
- De Lazarus wäert operstoen, seet de Jesus
- Jo dat weess ech, seet d'Martha. De Lazarus wäert um Enn vun der Welt operstoen. Um Enn vun der Welt wäerten all di Doudeg operstoen.

Do seet de Jesus:

- Ech si selwer d'Opersteeung. Wien u mech gleeft, dee lieft. Och wie schonn dout ass, dee lieft.

De Jesus freet d'Martha:

- Kanns du dat gleewen?
- Jo, Jesus. Ech gleewen un dech. Ech gleewen, dass du vu Gott kënns.

D'Maria kënnt och bei de Jesus a seet:

- Jesus, firwat bass du elo réischt komm? De Lazarus ass schonn dout. Wëlls du net do waars.

Hatt fänkt un ze kräischen.

De Jesus ass ergraff a freet:

- Wou ass hie begruewen?

D'Leit weisen him d'Platz. De Jesus fänkt och u mat Kräischen.

E puer Leit soen:

- Kuckt emol, wéi gär de Jesus de Lazarus hat. Hie kräischt.

Aner Leit soen:

- De Jesus huet aner Leit erëm gesond gemaach. Firwat huet hien de Lazarus net gesond gemaach?

Dorop äntwert hien de Leit:

- Maacht dee Stee virum Graf ewech.
- Nee, Jesus dat geet net, seet d'Martha. De Lazarus ass schonn dout.
- Dach dat geet, äntwert de Jesus. Maacht dee Steen ewech.

D'Leit hunn dat gemaach.

De Jesus kuckt an den Himmel erop. Hie schwätzt mam Herrgott:

- Papp am Himmel. Du lauschters ëmmer wann ech mat dir schwätzen, wann ech bieden. Di Leit déi hei stinn, solle gleewen, dass du den Herrgott bass. An datt ech vun dir kommen.

De Jesus rífft haart:

- Komm eraus.

Do koum de Lazarus aus dem Graf eraus. Hie leeft.

- Loosst hien a Rou fortgoen, seet de Jesus weider.

Déi Leit di dobäi stoungen, hu gestaunt. Si hu geleewt, datt de Jesus vu Gott kennt.

E kuerze Gedanken zum Evangelium

Léif alleguer,

An enger Zäitschrëft hunn ech eng Kéier gelies, datt an Däitschland ronn 184 Milliounen Tréinen pro Dag gekrasch ginn. Dat géife 40 Buedbiden voll ginn. Dovunner wäeren 34 Buedbiden mat Tréinen vu Fraen geféllt, an nëmmen 6 Buedbiden mat Tréinen vu Männer. Ech hoffen net, datt d'Männer dru Schold sinn, datt d'Fraen sou vill mussen kräischen... 😊. Ech denken et läit warscheinlech éischer un der Erzéiung: Männer kräischen eben net. Dat passt sech net, oder?

Dobäi hunn d'Tréinen eng wichteg Funktioun am Liewen vun eis Mënschen. Sie sinn net nëmmen do fir d'Aen propper ze halen, - nee si sinn och e Spigel vun der Séil. An den Tréinen weist sech, wat mir empfangen a fillen, wat eis am Häerz beweegt. Esou bréngen d'Tréinen, z.B. eng Freed zum Ausdrock, - dat sinn Tréinen vun der Freed. Sie stinn awer och fir Trauer, doriwwer datt mir ee léiwe Mënsch verluer hunn. Do wou eis d'Wieder feelen, wéi bäi Krankheet, Schicksalsschléi oder Leed, do sinn d'Tréinen oft dat eenzeg Ventil dat eis bleift.

D'Evangelium vun dësem Sonndeg, dat mer virdrun héieren hunn, ass eenzegaarteg. Hei heescht et nämlech, datt och den Jesus gekrasch huet! An zwar

iwwer den Doud vun sengem gudde Frënd dem Lazarus. Et gött kéng aner Plaz an der Bibel, wou dovunner geschwat gött, dass den Jesus gekrasch hätt. Am Text vun haut awer, gött hien duergestallt als een, deen Undeel hëlt, dee matfillt an deem d'Liewen vun eis Mënschen net egal ass.

Sécher, den Text vun haut ass eng Uspillung op Ouschteren dat mer an zwou Wochen feieren, - d'Opersteeung vum Jesus selwer. Do ginn et ganz vill Parallelen am Text vun haut, mam Evangelium vun Ouschteren.

Mä den Text kann een och nach op eng aner Manéier interpretéieren. Den Lazarus kann och fir déi Mënschen stoen, déi am Bild geschwat dout sinn. Déi e Liewen féieren, dat dem Wuert Liewen net gerecht gött. Ech denken z.B. u Leit, déi kee Matgefill méi kënnen weisen duerch wat och ëmmer. Oder Koppelen wou d'Léift ofgestuerwen ass. Ech denken och u Leit déi total an der materieller Welt gefaangen sinn, sou dass se eigentlech e Liewen féieren, ouni Déifgang, Sënn an wierklech Erausfuerderung.

Jee nodeem wéi mir Mënschen eist Liewen féieren kann et sinn, dass den Jesus och wéinst eis kräischt. Hien ass traureg, wann mir eist Liewen vergeuden. An hien wëll och eis, sou wéi den Lazarus an d'Liewen zrëck ruffen, duerch e Glawen, deen engem een neien Horizont opmécht.

«Komm eraus», seet hien dofir och dësen Sonndeg zu eis! Komm eraus aus dengem Graf. Komm eraus aus denger Bequeemlechkeet, aus der Däischtert vun engem sënnslosen Liewen a fänk un mat liewen. Well dozou bass du beruff!

An deem Sënn däerfe mer an déi lescht Etapp eran goen an der Virbereedung op Ouschteren. Net den Doud virun Aen, mä mam Glawen un d'Liewen.

Amen.

Als Alternativ zur Priedegt:

Eppes fir auszeprobéieren (virun allem wa Kanner dobäi sinn)

- Mir maachen e Schreiwgespréich: Een fänkt un op d'Blat an der Mëtt ze schreiwen wat him Freed am Liewen mécht, wat et Schéines a sengem Liewen gött, oder wat fir hien wichteg am Liewen ass. Deen nächsten schreiw säi Gedanken op d'Blat, asw. Et kann een och e Kommentar bäi déi aner schreiwen... Awer: Pssst..., et däerf kee Wuert geschwat ginn. Zum Schluss kënnen mer driwwer austauschen wat um Blat steet.

- Wann een eleng ass fir d'Gebiet: Schreif fir dech perséinlech op den Ziedel wat dir Freed am Liewen mécht oder wat et Schéines an dengem Liewen gétt. Lee dësen Ziedel op eng besonnesch Plaz, wou's du hien am Laf vun der Woch ëmmer erëm gesäiss.

Lidd: Mir widderhuelen d'Ufankslidd: Unser Leben sei ein Fest – Laudate Dominum 579

Glawensbekenntnis – de Glawen deen eis verbënnt

Ich glaube an Gott,
den Vater, den Allmächtigen,
den Schöpfer des Himmels und der Erde,
und an Jesus Christus,
seinen eingeborenen Sohn, unsern Herrn,
empfangen durch den Heiligen Geist,
geboren von der Jungfrau Maria,
gelitten unter Pontius Pilatus,
gekreuzigt, gestorben und begraben,
hinabgestiegen in das Reich des Todes,
am dritten Tage auferstanden von den Toten,
aufgefahren in den Himmel;
er sitzt zur Rechten Gottes, des allmächtigen Vaters;
von dort wird er kommen, zu richten die Lebenden und die Toten.
Ich glaube an den Heiligen Geist,
die heilige katholische Kirche,
Gemeinschaft der Heiligen,
Vergebung der Sünden,
Auferstehung der Toten
und das ewige Leben. Amen.

Fürbitten

Härgott, du bass de Frënd vum Liewen a mir sinn deng Kanner. Dofir wëlle mer voller Vertraue bieden:

- Fir déi Mënschen deenen hiert Liewen a Gefor ass duerch Krankheet, Hongersnout, Flucht oder Naturkatastrophen:
Christus, eis Hoffnung an eist Liewen, héier eis.
Christus, eis Hoffnung an eist Liewen, héier eis.
- De Jesus huet um Graf vun sengem Frënd Lazarus gekrasch. Mir biede fir déi Mënschen, déi trauerer, well hinnen e léiwe Mënsch duerch den Doud geholl ginn ass:

Christus, eis Hoffnung an eist Liewen héier eis...
Christus, eis Hoffnung an eist Liewen, héier eis.

- D'Marta huet de Jesus als de Messias erkannt. Mir biede fir all Mënschen, déi sech op d'Daf virbereeden, fir d'Kanner déi an dësen Wochen eigentlech sollten an eis Gemeinschaft opgeholl ginn a fir all déi gedeeft sinn.

Christus, eis Hoffnung an eist Liewen héier eis...
Christus, eis Hoffnung an eist Liewen, héier eis.

- De Jesus huet den Lazarus an d'Liewe zréck geruff. Mir denken un eis léif Verstuerwen (*hei kënnt dir eenzel Nimm nennen*).

Christus, eis Hoffnung an eist Liewen héier eis...
Christus, eis Hoffnung an eist Liewen, héier eis.

- *Hei ass Plaz fir déi perséinlech Uleies...*

Liewege Gott, du hues duerch d'Kräiz an d'Opersteeung vun dengem Jong dem Doud en Enn gesat. An der Daf hues du eis schonns e Stéck vun denger Éiwegkeet geschenkt. Dofir luewe mer dech, duerch Christus eisen Här.

Gebiet vum Vater Unser (wa mir zu méi Leit sinn reeche mir eis dofir d'Hand)

Meditatioun

Du Gott bist da

Mitten im Tod dein Licht sehen

Mitten in der Nacht deine befreiende Hand ergreifen

Mitten in der Gefangenschaft deine Gerechtigkeit durchsetzen

Mitten im Unrecht deine Güte kosten

Mitten im Bösen deine Vergebung erfahren

Mitten in der Schuld deinen Frieden weitergeben

Mitten im Hass deine Liebe bezeugen

Mitten in der Welt dir nachfolgen

Das ist es wozu du uns rufst:

Mitten im Leben

du Gott mit uns

Helene Renner

Ofschlosslidd: z.B. Von guten Mächten treu und still umgeben – Laudate Dominum 328

**Alternativ fir d’Kanner: Hien hält déi ganz Welt a senger
Hand– Laudate Dominum 573**

Segensgebiet

Gott schenkt dir seinen Segen

Gott schenkt dir seinen Segen,
er führt dich durch den Tag,
er ist bei dir, wo du auch gehst,
begleitet deine Nacht.

Gott schenkt dir seinen Segen,
schenkt dir Geborgenheit,
den Mantel seiner Liebe,
hält er für dich bereit.

Gott schenkt dir seinen Segen,
wenn du von Herzen liebst,
und dich, so ganz im Glauben,
auch ihm zu eigen gibst.

Christina Telker

Segen:

Den Härgott kuckt op eis, op eis Por, op eist Land an op d’Mënschen alleguer:

Hien dréit eis a sengen gudden Hänn.
Hien begleet eis mat senger Léift
a schenkt eis säi Fridden.
Sou soll den Härgott eis seenen:

Gott de Papp, de Jong an den hellege Geescht.
Amen.

Zum Schluss nach eng Idee fir déi nächst Woch (*Merci Karin*):

4 Saachen, déi mir vis-à-vis vun eisen Matmënschen, all Dag des öfteren an
eisen Härzer, kënnen widerhuelen:

"Ech hun dech gär"

"Ët deet mir leed"

"Verzei mir wann ech geliff"

"Merci"

Net datt ech et vergiessen: All Guddes deenen déi haut Namensdag hunn 😊

Hei e puer Réckmeldungen vun der leschter Woch....

Gëschtt souzzen mir zesummen virum PC fir den Gottesdingscht. Opwuel mir „gewinnt sinn“ zesummen ze bieden, ass déi Zäit richtig „un iis gaang“. Iis Aan haaten en zolitten Problem... wéi mir d'Texter gelies hun an iis Uleies virum den Härgott bruecht hun. Ganz decken MERCI fir iis all am Gebeet beieneen ze haalen! Dat deet sou gudd an dësen Zeiten! ...Und bis wir uns wiedersehen, halte Gott dich fest in seiner Hand! (Annette a Luss)

All Stäip ass sou néideg a waertvoll a weisst eis wéi wichteg den Zesummenhalt ass an dëser Zäit. Lo entdeckt een nach vill méi wéi grouss all déi Texter an der Bibel sinn. Ech bieden fir Iech an eis ganz Kierch déi ech vun Häerzen gär hunn. Zesummen weider ... (Magda)

Extrablatt fir d'Kanner:

Hei e Bild zum Bibeltext vun dësem Sonndeg. Wat gesitt dir alles drop?

Wien wëll kann d'Bild och faarweg molen 😊

